

Przedświt

HUGO VON HOFMANNSTHAL

Przedświt

TLUM. STEFAN NAPIERSKI

Spoczywa oto na sonej krawędzi
Niebiosów¹ burza i drga nawałnica,
Skulona w sobie. Oto chory duma:
«Dzień, teraz będę spać!» Gorące zwiera
Powieki. Oto jałówka w oborze
Wysuwa nozdrza ku woni poranku
Chłodnej. Włóczęga oto w niemyim lesie,
Niemyty, dźwiga się z posłania liści,
Które szeleszczą, i zuchwałą dłonią
Ciska głaz pierwszy lepszy, by ugodzić
Turkawkę, ze snu ociężałym lotem
Przelatującą, i w grozie zamiera,
Gdy kamień głucho uderza i ciężko
O ziemię. Oto bieży² woda prędką,
Jak gdyby śladem nocy, co pełzając,
Odeszła, pragnąc runąć w mrok, chłodnawym
Tchnieniem, tak sroga, obojętna, podczas
Kiedy tam w dali Zbawiciel i Matka
Cicho, cichutko rozprawiają sobie
Na mostku: szeptem, a przecie ta drobna
Rozmowa wiekuista, niezniszczalna
Jest jako gwiazdy w dali. Krzyż swój dźwiga
I mówi jeno: «Matko moja!» patrząc
W jej oczy, Ona: «Ach, mój Synu miły!»
Odrzeka. — Oto niebiosa i ziemia
Na nowo gadać poczynają nieme.
Po czym dreszcz zbiega znów sterane ciało:
Z westchnieniem dźwiga się przeżyć dzień nowy.
A oto brzask widmowy wstaje. Oto
Ktoś się wykrada, nie wzuwszy obuwia,
Z łoża kobiety, jak cień biegnie, z okna,
Jako złoczyńca, zeskakuje, cicho
W pokoju własnym przystaje — i widzi
W lustrze na ścianie siebie: nagłą trwogą
Dygoce przed tym bladym, niedospanym,
Okropnym cudzoziemcem, jakby ów to
Tej nocy chłopca, którym był, nieznacznie
Drgającą ręką zamordował, teraz
Polewa z dzbanka palce, by je omyć,
Z uśmieszkiem drwiny, a przeto niebiosa
Tak są znacząco-oniemiały, wszystko

Dojrzałość, Seks, Przemiana

Świt

¹niebiosów — dziś popr.: niebios. [przypis edytorski]

²bieżeć — tu: płynąć. [przypis edytorski]

Tak dziwne na powietrzu szarym. Oto
Skrzypią stajenne drzwi. I oto dzień jest.

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/przedswit>

Tekst opracowany na podstawie: Liryka niemiecka, tłum. Stefan Napierski (1899-1940), Biblioteka Kameny, Lublin 1936

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Śląską z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BŚ.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Dorota Kowalska, Marta Niedziałkowska, Michał Król, Paulina Chormańska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.